

Liepājas A. Puškina 2. vidusskolas 7.b klases skolēni latviešu valodas stundās rakstīja esejas par savu sākumskolas klases audzinātāju Irinu Navickieni. Skolotāja skolā strādā vēl joprojām, bet 7.b klases audzinātāja viņa bija no 2010. līdz 2014. gadam.

Eseju tapšanā skolēniem palīdzēja latviešu valodas un literatūras skolotāja Gita Elksnīte.

Esejas par skolotāju Irinu Navickieni

Mana vismīļākā skolotāja ir Irina Navickiene. Viņa bija laba, mīļa, skaista, gudra un izsmalcināta.

Man agrāk likās, ka skolotāja uzdod daudz mājasdarbu, bet tagad, 7. klasē, to ir daudz vairāk. Viņa iemācīja mani pareizi un glīti rakstīt, lasīt, skaitīt un dzīvot – atrisināt vissarežģītākās situācijas, pieņemt lēmumus, nonākt pie secinājumiem.

Klasē mums bija krātuve, kurā skolotāja ar kociņiem atzīmēja mūsu labos darbus. Mēs centāmies to piepildīt.

Kad viņa slimoja, mēs zvanījām skolotājai un pārdzīvojām par viņas veselību. Mēs piepūtām balonus un stāvējām zem viņas balkona, un lūdzām, lai viņa izveseļojas. Uz katra balona bija uzrakstīts: „Manai mīļākajai skolotājai Irinai”.

Romāns Gončarovs

Ikvienam ir savs mīļākais skolotājs. Mana klases audzinātāja pamatskolas klasēs bija Irina Navickiene. Un viņa vēl joprojām ir mana mīļākā skolotāja.

Viņa ir ļoti skaista. Viņai ir gaiši mati, smalki pirksti un lielas, skaistas acis. Skolotāja vienmēr bija skaistās kleitās un ar skaistu frizūru. Viņa dažreiz bija stingra, bet bieži vien jautra. Mēs centāmies izpildīt visus mājasdarbus un uzvesties labi klasē.

Viņa mācīja mums dažādus priekšmetus: krievu valodu, matemātiku, ētiku. Stundas bija interesantas, jo viņa izgudroja dažādus vizuālos palīglīdzekļus.

Irina Nikolajevna rūpējās par mums un mīlēja visu mūsu klasi, tāpēc mēs gribējām mācīties un neuztraukt viņu.

Sindija Linde

Mana pirmā skolotāja ir Irina Navickiene. Kopā mēs pavadījām četrus gadus. Es atceros ar prieku šo laiku.

Mēs bijām mazi, un skolotāja mums visu mācīja. Tagad mēs neatceramies, kad lasām un rakstām, cik toreiz bija grūti. Viņa mums mācīja būt draudzīgiem un palīdzēt viens otram.

Stundu laikā viņa bija nopietna un stingra, bet pēc nodarbībām daudz smaidīja un smējās. Un vienmēr viņa bija ļoti labi gērbusies.

Mēs bieži devāmies ekskursijās, un uz svētkiem gatavojām koncertus vecākiem. Skolotāja vienmēr bija kopā ar mums gan skumjos, gan priecīgos brīžos.

Liels paldies viņai par labāko laiku manā mūžā.

Sofija Semaško

Man bija ļoti laba sākumskolas skolotāja. Viņu sauca Irina Nikolajevna Navickiene. Viņa bija vistaisnīgākā skolotāja pasaulē. Stundās gan viņa bija ļoti stingra. Bet tā jau arī vajag, jo disciplīna ir pirmajā vietā.

Kad mums bija klases pasākumi, tad skolotāja vienmēr smaidīja un jautrojās. Mēs bieži braucām ekskursijās, un autobusa aizmugurē skolnieki skaļi uzvedās, un tad atnāca skolotāja un visskaļākos pārsēdināja priekšā. Un troksnis beidzās. Pateicoties skolotājai, tagad mācos ļoti labi – esmu teicamniece.

Manuprāt, vissvarīgākais pedagogam ir iemācīt skolēnam mācīties un iemīlēt skolu un klases biedrus. Un skolotāja Irina Nikolajevna mums to iemācīja.

Nikola Hvastova

Skolotājas Irinas Navickienes stundas bija interesantas. Viņa grūtas tēmas skaidroja tā, ka viss kļuva skaidrs. Viņa bija stingra, reti bija ļauts sarunāties. Mēs centāmies iegaumēt visu jauno.

Gandrīz visu, ko es tagad zinu, man iemācīja mana pirmā skolotāja, tas ir, lasīt, skaitīt, reizināt un dalīt. Un tā ir tikai neliela daļa, ko mums iemācīja Irina Navickiene. Vēl viņa iemācīja būt labam, draudzīgam, labsirdīgam un paklausīgam.

Kopā esot, mēs varējām sarunāties bezgalīgi daudz. Vienalga par ko, un tā bija ļoti laba laika pavadīšana.

Par Irinu Navickieni es varētu rakstīt bezgalīgi. Viņa ir vislabākā skolotāja manā mūžā.

Anastasija Lepa